

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XXIV. Argumentum. Relatis octo speciebus Baptismi generaliter sumpti; tribus autem propriis Sacramenti Baptismi, & quarta Baptismi Campanarum; traduntur curiosæ, & utiles doctrinæ de ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

Ecclesia non fraudent sub pena excommunicationis ipso facto.

8. Albanen. Anno 1687. sub Eminentissimo Cardinali Flavio Chigio Episcopo, Sess. 1. cap. 8. De Sacram. Baptismi, mandant, ut hoc Sacramentum intra octo dies, ab infantium nativitate, ministraretur sub pena excommunicationis.

9. Spalaten. anno 1688. Sub Illustrissimo Archiepiscopo Cosmo, præcipiunt cap. 7. nu. 4. ne differatur Baptismus ultra triduum, vel ad summum octiduum.

10. Justinopolitan. anno 1690. Sub Illustrissimo Episc. Fr. Paulo Naldino Sess. 2. cap. 5. De Sacram. Baptism. committunt, ut infra decem dies Genitores deferri infantem ad Sacrum fontem curent.

11. Panormitan. quæ allegantur à Diana apud Coton. lib. 1. Controv. 9. cap. 1. nu. 7. in quibus par. 2. cap. 1. num. 2. imposita est excommunicatio baptizare negligentibus ante nonum diem.

Neque attendendi sunt Moralistæ aliqui, interpretantes Ly *Quamprimum* per Mensem, & ultra; nam, ut ait Eminentissim. Cardin. de Luca in *Theatro Veritatis de Jurisdic. disc.* 52. num. 8. in iis, quæ non pendunt à foro interno, parum Moralists est credendum, præcipue attentis legibus Ecclesiasticis, quæ contrarium præcipiunt, & quibus firmiter inhaerent Theologi timoratae conscientia. Billus in *Hierurgia Verb. Baptismus* §. 12. Gobat. tract. 2. num. 107. Volpi in *resol. moral. Verb. Baptismus resol.* 5. num. 13. & ibi Sotus in 4. dist. 5. q. Unica art. 3. & jure optimo; siquidem extra controversiam est, legem præcipue Ecclesiasticam non solum obligare in conscientia; (& contrariam opinionem damnatam esse tamquam erroneam in Clem. Ad nostrum. De heretic. Conc. Constantien. sess. 8. & sess. 15. Leo X. in Bulla contra Lutherum art. 27.) sed etiam obligare sub mortali, ubi agitur de re gravi. S. Thom. 1. 2. q. 96. art. 4. Sotus lib. 1. de just. & jure q. 6. art. 4. Ballarmin. tom. 2. lib. 3. de Laicis cap. 11. Clavis Regia lib. 3. cap. 6. num. 5. Sanchez lib. 3. in Decalog. cap. 9. num. 34. Reginald. in Praxi lib. 13. num. 174. Suarez lib. 3. de Legib. cap. 21. num. 5. & Baldellus tom. 1. lib. 5. de Legib. disp. 19. num. 8. Quod autem Episcopus possit statuere Leges tum extra Synodum, tum in Synodo cum Canonicoorum consilio, (quod tamen sequi non tenetur) docent Gloss. & DD. in cap. 1. de consecrat. dist. 3. cap. 2. De Major. & obed. cap. Ut animarum. De Constitut. in 6. Massobrius de Synodo cap. 4. dub. 41. & Barbosa de off. & potest. Episc. allegat. 93. nu. 23. ubi alios DD. cumulat.

Alter casus propositus circa dilationem temporis in baptizando fuit:

Turca proposuit Sacrum Baptisma suscipere. 10. Quaritur, quanto tempore possit propositi executionem differre? Ad hunc casum dictum fuit, posse differre donec, & usquequo instructus fuerit sufficienter in fide, & voluerit Episcopus. Quo ad sufficientem instructionem, non pigeat legere S. Thomam 3. p. q. 68. art. 3. in corp. sic scribentem: *Adultis non statim, cum convertuntur, est Sacramentum Baptismi conferendum: sed oportet differre usque ad aliquod certum tempus, Primo quidem propter cautelam Ecclesie, ne deci-*

piatur, Sacramentum fidei accedentibus conferens, secundum illud 1. Jo. 4. Nolite omni spiritui credere; sed probare spiritus, si ex DEO sint: quæ quidem probatio sumitur de accedentibus ad Baptismum, quando per aliquod spatium eorum fides, & mores examinantur. Secundò hoc est necessarium ad utilitatem eorum, qui baptizantur: quia aliquo temporis spatio indigent, ad hoc, quod plene instruuntur de fide, & exercitentur in his, quæ pertinent ad vitam Christianam. Tertio hoc est necessarium ad quandam reverentiam Sacramenti, dum in solemnitatibus præcipuis, scilicet Pascha, & Pentecostes, homines ad Baptismum admittuntur, & ita devotius Sacramentum suscipiunt. Hac tamen dilatio est prætermittenda duplici ratione. Primo quidem, quando illi, qui sunt baptizandi, apparent perfecte instructi in fide, & ad Baptismum idonei; sicut Philippus statim baptizavit Eunuchum, ut habetur Act. 8. & Petrus Cornelium, & eos, qui cum eo erant, ut habetur Act. 10. Secundò propter infirmitatem, aut aliquod periculum mortis. Hucusque S. Doctor, à quo regulam baptizandi Adultos sumere debent Episcopi; quorum adeò proprium est hoc munus, ut nullus absque eorum licentia possit Adultos baptizare extra casum necessitatis. cap. Venerabilis. de consecr. dist. 4. Conc. Prov. Mediol. 5. tit. de Baptismo §. libris. pag. 219. & Act. part. 4. de Adultor. Baptism. fol. 506. unde à Prospero Aquitan. lib. 2. de Vita contemplat. c. 2. Episcopi vocantur Patres regeneratorum. Latè Sarnellius d. Epist. 31. par. 223. & 227. Casalius de Sacris Vet. Christ. Ritib. c. 5. de Baptism. Vers. Catechumeni, & Rituale Romanum in Rubric. de Baptismo Adultorum.

Ex his sequitur, quòd si Turca prædictus post habitam instructionem fidei, & permissionem Episcopi, diu differret absque causa baptizari, peccatum committeret. Suarez tom. 3. in 3. part. disp. 31. sect. 2. Vasquez in 3. par. disp. 149. cap. 4. quos citat Gobat in Theolog. experim. tract. 2. num. 104. Billus in sua Hierurgia d. Verb. Baptismus. §. 13. Sarnellius d. epist. 31. pag. 227. ubi observat antiquitus errorem hunc invaluisse, ut baptismum non susciperetur nisi in articulo mortis, ut sic descenderent homines ex hac vita absoluti à quacunque culpa, & à quacunque pœna; & ad ipsum tollendum valde elaborasse Sanctos Patres Ambrosium Ser. de Sanct. & Augustinum epist. 107. apud Eusebium lib. 6. cap. 35. dolentes, & obsecrantes, ne quod ipsi fecerant in Laicali conditione fieret ab aliis; idcirco in Concil. Neocesariensi. can. 12. irregularis declaratur, qui baptizatur in ægitudine; & vocatur, Clinicus, à κλινικός quod jacentem significat, prohibeturque ordinari cap. 1. dist. 57. Pax Jordan. lib. 3. tit. 6. n. 193. Et in Concil. Trident. sess. 7. de Baptismo can. 12. statuitur quòd *Si quis dixerit, neminem esse baptizandum nisi ea etate, qua Christus baptizatus est; vel in ipso mortis articulo: Anathema sit.*

DECISIO XXIV.

ARGUMENTUM.

Relatis octo speciebus Baptismi generaliter sumpti; tribus autem propriis Sacramenti Baptismi, & quarta Baptismi Campanarum; traduntur curiosæ, & utiles doctrinæ de Campanis, & eorum sex officiis.

E 2

SUM-

SUMMARIUM.

- 1 Baptismi quot sint species? Octo referuntur. Et qua?
- 2 Baptismus alius Fluminis, alius Flaminis, alius Sanguinis, alius Campanarum.
- 3 Campana cur dicantur baptizari?
- 4 Campana nomina diversa.
- 5 Campanarum quis primus Auctor?
- 6 Ferraria extat Campana dicta Sperone: & Cur?
- 7 Campanarum officia sex.
- 8 Indulgentia Plenaria concessa recitantibus Ave Maria, dum eam pulsas Campana.
- 9 Campana à clericis Corta indutis pulsanda.

Nunc accedendo ad explicandas species Baptismi, interpellati fuerunt studiosi nostri, ut scribendo dicerent: Quotplex sit Baptismus Christianorum? Alii dixere apud Christianos numerari octo baptismata. Alii verò scripsere, quatuor tantum dari. Primi desumpserunt species octo Baptismi ex S. Athanasio lib. de divers. quest. q. 133. quem refert Petr. Greg. in Syntag. Jur. Univ. par. 1. lib. 2. cap. 4. num. 2. Primus fuit Baptismus diluvii, quo peccata sunt excisa; ut habetur Gen. 7. & 8. & de ipso intellexit Apostolorum Princeps 1. Petr. 3. 20. Qui increduli fuerant aliquando, quando expellabant Dei patientiam in diebus Noe, cum fabricaretur Arca, in qua pauci, id est octo anime salva facta sunt per aquam. Quod & vos nunc similis forma salvos facit Baptisma. Secundus fuit transitus Hebræorum per mare rubrum; de quo scripsit Apostolus 1. ad Corinthios cap. 10. 1. Nolo enim vos ignorare, fratres, quoniam Patres nostri omnes sub nube fuerunt; & omnes mare transierunt, & omnes in Moyse baptizati sunt in nube, & in mari. Tertius erat legalis lotio, qua frequenter utebatur populus Judaicus, ut purificaretur ab immunditiis; de qua loquitur S. Evangelista Marcus cap. 7. 3. Pharisei enim, & omnes Judæi nisi crebrò laverint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum: & à foro, nisi baptizentur, non comedunt: & alia multa sunt, quæ tradita sunt illis servare baptismata calicum, & urceorum, & eramento- rum, & lektorum. Plura de his lotionibus Judæis tractat novissimè Julius Maurocenus, (anteà Rabbini) in suo opere *Via della Fede* cap. 55. Quartus fuit S. Joannis Baptista, de quo egimus supra. Quintus in adventu Spiritus sancti die Pentecostes, juxta illa Redemptoris verba Act. 1. 5. Quia Joannes quidem baptizavit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu Sancto non post multos hos dies. Sextus est Baptismus lacrymarum ex contritione cordis provenientium, quo lavantur peccata, juxta illud Ps. 6. 7. Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum, lacrymis meis stratum meum rigabo. Et illud Psal. 118. 136. Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam. Septimus est Baptismus ignis venturus in fine sæculorum in impiorum damnationem: & de hoc loquitur Apostolorum Princeps Epist. 2. cap. 3. 7. Celi autem, qui nunc sunt, & terra eodem verbo repositi sunt, igni reservati in diem judicii, & perditionis impiorum hominum. Octavus verò Baptismus est ille sacramentalis institutus à Domino Nostro JESU CHRISTO, de quo Joan. 3. Venit Jesus in terram Judæa, & baptizabat. Et Matth. 28. 19. Euntes ergo docete omnes gentes,

baptizantes eos in nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti. Et hic solus Baptismus est verum Sacramentum.

Qui quatuor dari Baptismata scripsere, docuerunt hæc esse, Primum Fluminis, quod fit per immersio- nem in aquam, vel per infusionem ejusdem aquæ, aut per asperisionem, de quo egimus supra in Decif. XXI. & dicemus infra. Secundum Flaminis, quod est desiderium verum suscipiendi Baptismum flu- minis, de qua infra in Decisione XXVI. Tertium, Baptisma Sanguinis consistens in martyrio ob fidei confessionem, de quo latè infra in Decif. 27. Quar- tum autem esse Baptisma Campanarum; & circa istud collegi notanda quinque. Videlicet,

Primò, quòd Campana dicuntur baptizari, non quia eis conferatur Baptismi Sacramentum; sed ex eo, quòd abluantur, dum ab Episcopo benedicun- tur, ungantur sacro oleo, & iisdem nomen impona- tur ad instar eorum, qui suscipiunt Sacramentum Baptismi. Pax Jordan. tom. 1. lib. 5. tit. 14. num. 2. Menochius in *Storis* part. 1. cap. 2. 3. & Petr. Gre- gor. in *Synagmat. Juris Universi* d. part. 1. lib. 2. cap. 2. cap. 4. n. 20. ubi probat, non esse novum, Campanas benedicere, ungere, & eis nomen im- ponere; nam etiam Jacob 28. 18. Tulit lapidem, quem supposuerat capiti suo, & erexit in titulum, fundens oleum desuper. Appellavitque nomen Urbis Bethel, quæ prius Luz vocabatur.

Secundò: Campanas diversis nominibus apud Scriptores vocari; Videlicet *Clocham* à vocè Gal- lica *Cloche*. S. Bonifac. epist. 9. Unde in legibus capitularibus Caroli Magni latis Aquisgrani in art. 18. legitur: *Glochas non baptizent, nec chartas per perticas suspendant propter grandinem*. Item vocari *Codion* à verbo græco *κωδιον*, id est papaver ad cuius similitudinem efformatur campana, scilicet in forma calicis. Ruell. lib. 2. cap. 100. & hinc à medicis medicamentum Papaveris vocatur *Diacodion*. Plin. lib. 20. cap. 18. Item dici *Crepitaculum*, & *Crotalum* à græcis verbis *κρόταλον* & *κροτα*, quæ significant pulsare, & strepitare. Magrius in *Hierolexic. Verb. Campana*, ideòque in Missali Ambrosiano *Crotola* vocatur instrumentum ligneum, quo utimur feriis quinta, & sexta majoris heb- domadæ, vulgò *la Cicagnola*. Tandem, relictis aliis nominationibus, Campanas nuncupari *Nolas*; ex eo quòd aliqui crederint, eas habuisse origi- nem *Nolæ* in Campania à S. Paulino. Matteol. in *Sylva Histor. lib. 7. cap. 1. tit. 26*. Sed hoc con- futatur à Magrio d. *Verb. Campana*; siquidem con- stat etiam Gentiles adhibuisse Campanas, & Tin- tinnabula, ut probat Eminentiss. Cardin. Baronius in *Annalib. Eccles. anno 58. num. 104*. undè illud Adagium: *In cubiculo nola*, ad denotandum delatorem domesticum alicujus secreti negotii. Quintil. lib. 8. cap. 6.

Tertiò: Hinc altercati scribentes circa Auctorem Campanarum; communis enim est opinio, quòd fuerit Sabinianus Papa, qui obiit Anno 605. qua- propter Turrigius de *Cryptis Vaticanis* narrat, Anno 1610. demolitum fuisse Vaticanum Campa- nile, & in fundamentis repertum numisma Hera- clii Imperatoris, qui vixit temporibus prædicti Summi Pontificis Sabiniani, & à quo Campanile illud fuit constructum. Cæterum id non admittit Polydorus Virgilius lib. 6. cap. 12. nam S. Hierony- mus, qui vixit per bina sæcula ante Sabinianum Pa- pam, facit mentionem campanarum in cap. 33. de *Regul.*

Regul. Monachor. Et de Campanis cecinit Martialis lib. 14. *Epigram.* 163.

Redde pilam; sonat as thermarum ludere pergis.

Et Juvenalis satyr. 6.

Tot pariter pelves, & tintinnabula dicas.

Pulsari.

Imo Joannem Papam XIII. Romæ incēpisse baptizare Campanam pro Ecclesia Lateranensi ex Card. Baron. ad d. annum notat Jordan. lib. 5. tit. 14. num. 2.

Quartò: Verum quid sit de auctore, & origine Campanarum in Ecclesia occidentali, certum est, quod in orientali, Campanæ adhibitæ sunt anno 865. cum ab Urfo Serenissimo Venetiarum Duce missæ, & donatæ fuerunt Imperatori Constantino-politano. Blondus lib. 2. *decad.* 2. & Hierolex. Magri d. *Verb. Campana.* Ubi subdit quod ante prædictam donationem orientales utebantur ligneis instrumentis, quæ Graja voce dicebantur *Symandrum*, & *Agiosymandrum*; prout etiam in præsentituntur Religiosi commorantes sub tyrannide Turcarum; sed Æthiopes habent Campanas lapideas, sonus non ingrati. Et in Civitate Ferrariæ, in Monasterio S. Bartholomæi extat antiquissima Campana vocata *Sperone*; eò quia, cum Committissa Mathildes ibi convenisset ad venationem, & audivisset raucam Campanam, quælivit curâ Monachis non reficeretur: & habito responso, ob paupertatem: ipsa statim diffibulavit sua calcaria aurea, gemmis ornata, & eadem tradidit pro refectione Campanæ, quæ fuit hac de causa vocata *Sperone*.

Quintò: Sed digna notata sunt mysteria, & officia, quæ Campanæ in se continent, descripta his versibus per Glossam in *Extravag. Quia cunctos. De Offic. Custodis*; videlicet

Laudo Deum verum: Plebem voco: Congrego Clerum:

Defunctos ploro: Nimbium fugo: Festaque honoro.

De quibus singillatim sicut non me tædet scribere, ita lectores, & studiosos nostros ne pigeat observare sequentia.

Laudo Deum verum: Siquidem pulsantur Campanæ ad elevationem Eucharistiæ, & dum defertur ad ægrotos, nec non ad Angelicam salutationem recitandam ter in die ex decreto Gregorii Papæ Noni. Odoric. Rinald. in *Annal. Eccles. ann.* 1238. num. 73. quamvis ab aliis id statutum referat Cæsar. lib. 9. cap. 51. Et quod recitantibus *Ave Maria cum Vers. Angelus Domini*, quando Campanæ dant signum, præter alias Indulgentias à Summis Pontificibus concessas, Adrianum Papam Sextum elargitum Indulgentiam plenariam testatur Fagnanus in cap. *Custos Ecclesie* num. 4. *De Offic. Custodis* tom. 2. pag. 384. Et quod in elevatione salutaris Hostiæ, dum S. Petrus Cœlestinus sacrificabat, ex se Campanam graviore tinnitu resonasse scribit Surius in *ejus Vita* 20. Maii lib. 1. cap. 13. Dumque Miraculosa, Sacraque Hostia, ex qua Sanguis emanaverat, Herkenrodam deferretur, Campanas nemine impellente personasse, notat Henriquez. in *Men.* 25. Julii. Et in delatione Imaginis Deiparæ, quæ fuerat Pulcheriæ Augustæ, Balduino Secundo in Italiam Constantinopoli veniente, Campanas Templi Montis Virginis in Neapolitano Regno, nullo pulsante, insonuisse, clangore festivo, circa annum 1230. refert Guilielm. Gumpferberg. in *Atlanti Mariano* apud Bagattam de *admirandis Orbis Christiani* tom. 2. lib. 3. cap. 3. in 2. appendice num. 8. & lib. 5. cap. 2. §. 3. num. 27.

Plebem voco: Ea ratione, quia Campanæ officium, faciunt Apostolorum, & deserviunt pro concionibus præcipuè innuendis, & sunt loco Tubarum Sacerdotalium Veteris Testamenti: quocirca tanquam representantes Apostolos silent in triduo majoris hebdomadæ, quia ipsi præ timore Judæorum tacuerunt, & Ecclesia utitur *Symandro*, seu *Crotola*, ligneo instrumento, ad convocandam Plebem in Ecclesia, quia solus CHRISTUS, extensus in ligno, torcular calcavit in sua passione, ut bene meditatur Rupert. lib. 5. de *Divin. offic.* cap. 29. Hinc dum corpus S. Romualdi Fabrianum portaretur, omnes Campanæ ex altis turribus per se sonum emisissent, quo omnis populus excitatus obviam venit illi sancto Corpori, accensis funalibus, & faculis cereis. Bagatta d. tom. 1. lib. 5. cap. 4. §. 2. num. 14. ubi plurima familia congerit exempla.

Congrego Clerum: Quia notorium est, apud omnes Collegiatis, tam sæculares, quam regulares, Clerum convocari signo Campanæ; prout in aliis Regularibus excitationibus, ad Matutinam, & Vespertinam orationem, ad lectionem diurnam, & ad prandium, & cenam; quod servatur etiam in nostro Episcopali Patavino Palatino. Et hic venit advertendum, quod in Sabbato Sancto non sunt pulsandæ Campanæ, cujuscunque Ecclesiæ sive Sæcularis, sive Regularis; antequam audiatur earum sonitus de Ecclesia Cathedrali sub Pœna ducatorum centum ex constitut. Leonis Papæ X. anno 1518. & ex *Decret. Sacr. Rit Congr.* die 19. Febr. 1508. quæ id à Regularibus præcipit servari. Hierolexic. Magri in d. *Verb. Campana.* Barbosa de *Jure Eccles. Univ. lib.* 3. cap. 3. num. 69. & in *Decif. Apost. eod. Verbo.* Idem est statutum in nostris Synodaliibus Constitutionibus tam pro reverentia Ecclesiæ Cathedralis Paduæ, quam pro Ecclesiis Matricibus, sive Parochialibus respectivè ad Regulares, & Campefres in *Diecepsi par.* 3. cap. 9. *Vers. in Sabbato Sancto.*

Defunctos ploro. Pulsantur enim Campanæ in morte fidelium, ut alii moneantur, Deo preces effundere pro anima Defunctorum. Hinc Synodus Patavina d. *part.* 3. cap. 9. sic statuit: *Cum pro exequiis Campanæ pulsantur, debitus ordo servetur. Pro Clericis, & Sacerdotibus tot vicibus, quot ordinibus quisque est insignitus. Pro masculis Laicis ter, pro feminis bis. Nullus verò Parochus permittat, ut pro alicujus obitu, ac funere sonitus hora spatium excedat. Porro in Obitu justorum, præcipuè violento, Campanas de per se, quasi lugentes, sonitum dedisse, pluribus exemplis demonstrat Bagatta d. tom. 1. lib. 5. cap. 4. §. 3. & præcipuè de S. Geroldo Mart. lib. 1. cap. 1. §. 5. num. 32. & de S. Gregorio Episc. d. §. 5. num. 94.*

Nimbium fugo: Mirabiliter enim sonitus Campanarum deservit ad fugandas tempestates, & Dæmones ipsos; circa quos Gryllandus apud Bagattam d. tom. 1. lib. 5. cap. 4. §. 5. num. 2. narrat, se examinasse maleficas incarceratas, quæ deposuerunt, cum deferrentur à Dæmone ad ludos, audita pulsatione Campanæ, fuisse ad terram dejectas in locis valdè distantibus à solita earum habitatione. Et d. §. 5. num. 3. Martin. Delrius refert, Diabolum, Abbatis advenæ specie assumpta, Monacho cogitanti à Monasterio aufugere, se obtulisse, & ut propositum adimpleret, suasisse. Cumque id ageret in Refectorio, uno ictu à Priore scilla percussa est: & statim diabolus præcipiti cursu ad latrinas tendens, vidente ipso Monacho, se in earum inferiora demersit. Circa tempestates sedas

tas exempla plura habentur apud eundem Bagatam *part. 1. lib. 3. cap. 2. Appendic. 1. num. 8. & 9. & seq. & Ang. Raccham in tract. de Campanis cap. 7. Tandem.*

Festaque honore: Siquidem festivus Campanarum sonitus in honorem Sanctorum, & eorum festivitatum valde delectat Cælum, & terram. Hinc eo die, quo S. Antonius de Padua relatus fuit inter Sanctos, Campanæ omnes Civitatis Ulyssiponæ, nullo eas movente, personaverunt. Surius in *vita S. Anton. 13. Junii.* Ad hunc effectum Synod. Patavina *d. part. 3. cap. 9.* ita statuit: *Vesperis festivitates precedente, post Angelicæ Salutationis signum, populus earum omnium (Campanarum) sonitu de solemnitate præmoneatur. Dominicis, & aliis festis prolixius, omnesque simul pulsantur; quæcunque verò sit occasio, secundam noctis horam non excedant.* Quod tamen perperam servatur, ob incuriam Superiorum, à quibusdam Monialibus, quæ integra nocte Campanas pulant, in propria salutis detrimentum & cum vicinorum fastidio, ut notat etiam Casalius de *Sacris Veter. Ritib. part. 3. cap. 43. in fine.*

Corollarii loco illud non ignorandum in tanta veneratione olim fuisse pulsationem Campanarum, ut Conc. Colon. *part. 3. cap. 31.* sanciverit, eas non nisi à Clerico superpelliceo induto pulsari; quod etiam præcepit S. Carolus Borromæus *Conc. Diocesana. 4. Decret. 28. & Actor. Mediol. part. 4. pag. 788. col. 2. & part. 6. pag. 984. col. 2.* Qui plura, & quidem omnia curiosa scire cupit de Campanis, & de Campanilibus legat meas Decisiones de *Sacrificio Missæ Decis. 45.* per totam. Hic unum addo, Campanam fuisse baptizatam Anno Christi 520. à S. Maximino Abbate Micianensi, ut legitur in *Saculis Benedictinis tom. 1. pag. 607. num. 33.*

DECISIO XXV.

ARGUMENTUM.

Differitur de Baptismo Fluminis, id est, de eo, qui datur per Aquam, vel solemniter, vel privatè. Differentiæ inter utrumque modum. Deipara, S. Jo: Baptista, & Apostoli à quo sint baptizati? & quando? Tripliciter dari potest Baptismus Aquæ, & cur Immersio non sit in usu?

SUMMARIUM.

- 1 Baptismus Fluminis quoruplex sit? & num. 5.
- 2 Fluminis, & sanguinis baptismata an sint Sacramenta?
- 3 Baptismi Sacramentum quando institutum?
- 4 Deipara, & S. Jo: Baptista à quibus sint baptizati?
- 5 Baptismus Fluminis alius sollemnis, alius privatus.
- 6 Sollemnis baptismus quis sit?
- 7 Ritus Ecclesiæ in Sacramentis ministrandis servandi sunt sub mortali peccati pena.
- 8 Differentia inter baptismum sollemnem, & privatum.
- 9 Baptismus Fluminis tripliciter dari potest.
- 10 Baptismus per immersionem in aqua cur non sit in usu?

His de Baptismo Campanarum prænotatis, accedendo ad explicationem specierum Baptis-

mitanquam veri Sacramenti, nunc oportet declarare, Quoruplex sit Baptismus Fluminis? Præmittendum ad majorem intelligentiam, solum Baptismus Fluminis (quod fit elementari aqua, & forma præscripta Verborum) esse Sacramentum; alia verò duo Baptismata, Fluminis scilicet, & Sanguinis non esse Sacramenta; sed analogicè tantum vocari Sacramenta, ratione effectus, quem operantur in anima, remissionis culpæ, & renovationis spiritualis; Unum enim est Baptismi Sacramentum, & non plura, juxta illud ad *Ephes. 4. Unus Dominus, una Fides, unum Baptisma;* quod explicat Layman. *lib. 5. tract. 2. cap. 5. num. 1.* & docet Glossa in *cap. Baptismi vicem De consecr. dist. 4.* ac explicatur à Mastro in *Theol. Moral. disp. 17. n. 8. & in 4. sent. disp. 2. n. 169.* & latius ab Eminen. Card. de Lauræa *tom. 1. in eod. 4. sent. disp. 12. art. 6. n. 70.* Porro sicut discordant Scholastici in assignando tempore in quo Baptismus sit institutus à Christo eo quia nec scriptura nec traditio id doceat, omnes tamè conveniunt, dicentes, Baptismum fuisse ante mortem Redemptoris institutum; tum quia discipuli Joannis aiebant ad illum: *Rabbi, quærat tecum trans Jordanem, cui testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.* Joann. 3. 26. tum etiam quia Christus Dominus in ultima cæna ordinavit Apostolos Sacerdotes, & iisdem dedit Sacram Communionem; ergo erant baptizati, alias non fuissent capaces Ordinis, & Eucharistiæ absque Baptismo, qui est janua omnium Sacramentorum. Layman. *d. lib. 5. tract. 2. de Sac. Baptismi cap. 2. num. 1.* ubi Theologos allegat, Mastro in *4. sent. d. disput. 2. art. 1. per totum.* Et in ejus Theolog. *Moral. disp. 17. num. 9. & 10. Eminentis. Cardin. de Lauræa d. disput. 12. art. ult. num. 96. & 97.* Porro Cornelius à Lapide in *Matth. cap. 3. Vers. 17.* ait Sacramentum Baptismi fuisse institutum à Christo, dum ipse baptizatus fuit in Jordane; sed necessitatem ejus suscipiendi indixisse post suam Resurrectionem ex SS. Patribus ibi citatis. Hinc deducitur, S. Joannem Baptistam fuisse baptizatum à Christo Domino, Menochius in *vita Christi. lib. 2. cap. 3. num. 7.* prout etiam Sanctissimam Virginem MARIAM ejus Matrem. Petrus Canisius de *B. Virg. lib. 1. & Christophorus de Castro in Hist. B. Virginis cap. 15.* & concordat Eutimius *super. cap. 3. Joann.* his verbis: *Scribunt quidam Apostolorum temporibus proximi, quod Christus Petrum, & VIRGINEM MATREM baptizaverit; Petrus verò reliquos Apostolos; quæ omnia discurrendo piè, ac doctè prosequitur P. Menochius in Vita Christi Domini lib. 2. cap. 3. num. 7. 8. & 9. & lib. 3. cap. 3. num. 1. Clavius in Proprium. Evang. resol. 4. Manus in Selectis Histor. cap. 530. & Volpi in resol. Moral. Verb. Baptismus resol. 5. num. 7. & 8.*

His præmissis, dicendum pro responsione Quæsti, Baptismi Fluminis duas esse species; videlicet unam Sollemnis & aliam Privati. Ille dicitur Baptismus Sollemnis, qui confertur cum solemnitatibus, sacris ritibus, & cæremoniis ab Ecclesiâ præscriptis. Ille verò Privatus, qui casu necessitatis datur per aquæ infusionem, omisiss reliquis cæremoniis ab Ecclesiâ in Rituali Romano ordinatis. Layman *d. lib. 5. tract. 2. cap. 9. num. 5.* Gobat. *d. tract. 2. à. num. 480. & seqq. & Eminentis Card. de Lauræa d. tom. 1. de Sac. Baptismi. disp. 15. art. ult. num. 126.* ubi ipsas cæremonias sacras Baptismi sollemnis summarè ponit, ac refert; quod etiam facit Layman. *d. tract. 2. cap. 8. num. 7.*

Et ex